

VÍTĚZSTVÍ

Povídám mu: „Měl bys trochu sportovat. Prodlouží ti to život.“

On se jen usmál a řekl: „Hovno!“ Pak si natáhl nohy a tiše usrkával kávu.

A já jsem si šel zahrát volejbal.

Povídám mu: „Neměl bys tolik kouřit. Zkracuje to život.“

On se jen usmál a řekl: ... no to už víte. Ležel na gauči a labužnický talhal ze startky.

A já jsem si šel zaběhat do lesa.

Povídám mu: „Neměl bys tolik pít, zabije tě to.“

On se jen usmál a řekl: ... no zase to stejné. A dopíjel čtvrté pivo, přičemž fernety byly také čtyři.

Já jsem dopil pomerančový džus a šel na zdravotní procházku do parku.

Povídám mu: „Neměl bys jíst tak nezdravě, zničí tě to.“

On se jen usmál a řekl: ...no nebudu to pořád opakovat. Víc toho ani říci nemohl, neboť měl plnou pusku mastného bučku. A to posnídal kávu s klobásou.

Já jsem dojedl čerstvou zeleninu a dal si zelený čaj.

Povídám mu: „Měl bys dbát na hygienu. Alespoň, když jdeš ze záchodu, tak si umyj ruce. A večer by ses měl osprchovat. Zajdeš na špínu.“

On se jen usmál a řekl: ...no jako obvykle. A přitom si olizoval špinavé a umaštěné prsty.

Já jsem šel domů a dnes už podruhé se osprchoval.

Nedal si říci a moje předpověď se vyplnila. Bylo mu pětasedmdesát, když šel rozesmátý z hospody a najednou sebou praštil a bylo po něm.

To mně je sedmdesát osm. Už třetím rokem ležím v LDN. Nemůžu chodit, ani na záchod si nedojdu. Sestřičky mě musí krmit, protože za a) nemám zuby a za b) ruce si mi třesou tak, že neudržím lžičku. Špatně vidím a slyším. Nemůžu tedy číst ani poslouchat rádio. Nikdo za mnou nechodí a je mi strašně smutno. Ale paměť, ta mi ještě slouží. Pamatuji si na Lojzu a jeho zhýralý život. Škoda, že jsem se s ním tenkrát nevsadil, kdo z nás toho druhého přežije. Jasně jsem vyhrál.